JOURNAL OF HEALTH, PHYSICAL EDUCATION AND RECREATION
ISSN 0125-2674
Vol 48 No 1 January-June, 2022.

วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ
ปีที่ 48 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มิถุนายน พ.ศ. 2565

การสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

อนุรักษ์ ปักการะนัง*รายาศิต เต็งกูสุลัยมาน**กรรวี บุญชัย***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 20 จังหวัดชุมพร กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 20 จังหวัดชุมพร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ผ่านการเรียนวิชากีฬาปันจักสีลัตขั้นพื้นฐาน จำนวนทั้งสิ้น 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ เกณฑ์การประเมินจำนวน 8 รายการ ประกอบด้วย 1) ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่หนึ่ง 2) ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่สอง 3) ทักษะการเตะตรง 4) ทักษะการเตะตรงด้วยฝ่าเท้าหรือถีบ 5) ทักษะการเตะเฉียงด้วยหน้าแข้ง 6) ทักษะการเตะตวัดหลัง 7) ทักษะการหลบอีโกสัน และ 8) ทักษะการหลบอีละกัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และค่าความเชื่อถือได้

ผลการวิจัย พบว่า เกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทั้ง 8 รายการ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้ อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ถึงดีมาก สรุปได้ว่า เกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ประเมินนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 20 จังหวัดชุมพร

คำสำคัญ : ทักษะกีฬาปันจักสีลัต เกณฑ์การประเมิน ความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้

Scoring Rubric Construction of Pencak Silat Skills for Junior High School Students

Anuruk Pakkaranang*Rajasyed Tengkusulaiman **Kornrawee Boonchai***

Abstract

The purpose of this study was to construct scoring rubric of pencak silat skills for junior high school students of Rajaprajanugroh 20 School, Changwat Chumpon. The target group was 30 junior high school students taking the basic pencak silat course in the second semester of the academic year 2017 at Rajaprajanugroh 20 School, Changwat Chumpon. The instrument was the scoring rubric of pencak silat skills consisting of 8 items as follows: 1) Nusantara 1 skill, 2) Nusantara 2 skill, 3) Lurus skill, 4) Jejag skill, 5) Sabit skill, 6) Belakang

*นักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่
**อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่
***อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ติดต่อผู้นิพนธ์ อนุรักษ์ ปักการะนัง E-mail: anuruk.0703@gmail.com
วันที่รับบทความ 29 มีนาคม 2562 วันที่แก้ไขบทความ 23 พฤษภาคม 2564 วันที่ตอบรับ 17 มิถุนายน 2564

skill, 7) Egosan skill, and 8) Elakan skill. Data obtained were analyzed as the content validity and reliability coefficients.

The results indicated that the scoring rubric of pencak silat skills possessed content validity, and the reliability coefficients were acceptable level to very good level. It can be concluded that the scoring rubric of pencak silat 8 skills possessed a satisfactory application for junior high school students of Rajaprajanugroh 20 School in Changwat Chumpon.

Keywords: Pencak silat skill, Scoring rubric, Validity, Reliability

บทนำ

ปัจจุบันวิชาพลศึกษาได้รับการบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนทุกระดับชั้น โดยมีสาระมาตรฐานและตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระที่ 3 คือ การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ซึ่งประกอบด้วย มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา และ มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 18-32) ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องเรียนรู้การเล่นกีฬาไทยกีฬาสากลตามชนิดกีฬาที่เลือก เช่น บาสเกตบอล กระบี่ เทนนิส ว่ายน้ำ เทควันโด มวยไทย ปันจักสีลัต เป็นต้น เพื่อเป็นการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพของผู้เรียน สำหรับกิจกรรมกีฬา หลักสูตรได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนอย่างหลากหลาย และกีฬาปันจักสีลัตก็เป็นอีกกีฬาชนิดหนึ่งที่โรงเรียนนำมาเลือกไว้ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 20 จังหวัดชุมพร นอกจากเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจได้เป็นอย่างดีแล้ว ผู้เรียนยังจะมีความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ ความยืดหยุ่นและความคล่องแคล่วว่องไว รวมทั้งระบบประสาทสัมผัสต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้

นาคิณ คำศรี (2547, หน้า 1-2) ได้กล่าวว่า กีฬาปันจักสีลัตเป็นกีฬาเชิงศิลปะป้องกันตัวพื้นบ้านที่สืบสานต่อ ๆ กันมายาวนาน เป็นกีฬาหนึ่งที่ได้รับความนิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายในกลุ่มประเทศอาเซียน ดังจะเห็นได้จากการมีการจัดการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติอย่างเป็นทางการ ทั้งในกีฬาซีเกมส์และเอเชี่ยนเกมส์ (อับดุลเล๊าะ มะหลี, 2560, หน้า 1) ด้วยความสำคัญดังกล่าวข้างต้น กีฬาปันจักสีลัตจึงได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ทำให้เกิดโครงการ "สานฝันการกีฬาสู่ระบบการศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้" ซึ่งเป็นเส้นทางสำหรับนักเรียนที่ชอบและมีทักษะด้านกีฬาปันจักสีลัต

*Student in Physical Education Program in Faculty of Education at Thailand National Sports University, Krabi Campus
** Associate professor. Dr., Faculty of Education at Thailand National Sports University, Krabi Campus
*** Associate professor. Dr., Faculty of Education at Kasetsart University
Contract: E-mail: anuruk.0703@gmail.com
Received: March 29, 2019 ; Revised: May 23, 2021 ; Accepted: June 17, 2021

เพื่อได้รับทุนการศึกษาและเข้าเรียนในหลักสูตรใหม่ที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานควบคู่ไปกับการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเพิ่มทักษะด้านกีฬาและเป็นใบเบิกทางในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, ออนไลน์)

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแล้ว สิ่งที่สำคัญประการหนึ่ง การที่จะทราบว่าการจัดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์บรรลุอย่างไรและผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย สมรรถภาพพิสัยและทักษะพิสัยอย่างไร จึงจำเป็นต้องมีการวัดผล ประเมินผล เป็นตัวตัดสินเพื่อทราบถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนในรายวิชานั้น ดังที่ วิริยา บุญชัย (2529, หน้า 17) ได้กล่าวว่า ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น สิ่งที่สำคัญและขาดไม่ได้ คือ การวัดและประเมินผลเพื่อจะทำให้รู้ถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอน ข้อดีและข้อบกพร่องในการเรียนการสอน และพัฒนาการของผู้เรียน

กรรวี บุญชัย (2555, หน้า 7) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลในวิชาพลศึกษามีขอบข่ายในการนำมาตัดสินคะแนนอยู่ 4 องค์ประกอบด้วยกันคือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย และสมรรถภาพทางกายพิสัย ซึ่งในด้านทักษะพิสัยเป็นขอบข่ายหนึ่ง ที่นำมาตัดสินในการให้คะแนนวิชาพลศึกษา ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติของผู้เรียนในการวัดและประเมินผลทางพลศึกษามี 2 ลักษณะคือ เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การประเมินด้านทักษะในเชิงคุณภาพส่วนใหญ่ใช้การสังเกต ทำให้การวัดและประเมินผลมีความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้น้อย

เนื่องจากการประเมินผลเป็นสิ่งที่สำคัญ การประเมินการเรียนการสอนจึงควรวัดให้ครบตามจุดประสงค์ คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพพิสัย ซึ่งในด้านทักษะพิสัยเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ที่ต้องมีการวัดและการประเมิน ซึ่งประกอบไปด้วยการวัดเชิงปริมาณ (quantitative measurement) และการวัดเชิงคุณภาพ (qualitative measurement) ในการประเมินทักษะของกีฬาปันจักสีลัตใช้การประเมินผลเชิงคุณภาพ ด้วยการสังเกตประเมินผลจากสายตา การประเมินดังกล่าวจึงทำให้เกิดปัญหาโดยผู้สอนอาจเกิดความลำเอียงและไม่ยุติธรรมกับผู้เรียน ซึ่งวิธีการที่นำมาใช้มากที่สุด คือ การสังเกตด้วยการตรวจสอบรายการ (check list) แบบประเมินค่า (rating scale) ซึ่งการวัดทั้ง 2 แบบยังขาดรายละเอียดของการประเมิน ซึ่งอาจจะขาดความเที่ยงตรง และความเชื่อถือได้ รูปแบบหนึ่งของการประเมินทางเลือกที่ทำให้การสังเกตมีความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้เพิ่มมากขึ้นคือ รูบิกหรือเกณฑ์การประเมิน (scoring rubric) ซึ่งมีรายละเอียดการให้คะแนนที่สามารถแยกแยะระดับคะแนนต่าง ๆ อย่างชัดเจน ซึ่งมีระดับคะแนนตั้งแต่ระดับดีเยี่ยมจนถึงต้องปรับปรุง (กรรวี บุญชัย, 2562, หน้า 180-181) การใช้เกณฑ์การประเมินทำให้ผู้เรียนสามารถทราบถึงเกณฑ์และสามารถพัฒนาทักษะที่จะถูกประเมินนั้นให้ได้ผลการประเมินดีเยี่ยมอย่างไร การมีรายละเอียดของเกณฑ์การประเมินจะทำให้การประเมินผลโปร่งใสและยุติธรรมและจะช่วยลดปัญหาดังกล่าวได้

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า การวัดการประเมินผล ทักษะกีฬาปันจักสีลัตนั้นยังมีข้อจำกัดอยู่หลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่มีเกณฑ์การประเมินที่เป็นรูปธรรมและนำไปใช้ในเชิงปฏิบัติได้ การสร้างเกณฑ์การประเมิน จึงเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะถ้าประเมินผลคลาดเคลื่อนไปจากวัตถุประสงค์แล้วก็เท่ากับว่าการจัดการเรียนการสอนเกิดความสูญเปล่า ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลในวิชากีฬาปันจักสีลัต เพื่อต้องการสร้างเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรง และความเชื่อถือได้ จึงสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตเพื่อให้ได้เกณฑ์การประเมินที่ได้มาตรฐานสำหรับครูและ

ผู้ฝึกสอนกีฬาปันจักสีลัต สามารถนำเกณฑ์ทักษะกีฬาปันจักสีลัตที่มีคุณภาพไปใช้ในการวัดและประเมินการเรียนการสอนในวิชาปันจักสีลัตให้มีความยุติธรรมและโปร่งใส ตลอดจนเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 20 จังหวัดชุมพร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวนทั้งสิ้น 212 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 20 จังหวัดชุมพร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ผ่านการเรียนวิชากีฬาปันจักสีลัตขั้นพื้นฐาน จำนวนทั้งสิ้น 30 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย จำนวน 13 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 17 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ซึ่งใช้วิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบไปด้วยทักษะที่สำคัญ 8 รายการ ดังนี้

1. เกณฑ์ประเมินทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 1 (nusantara)
2. เกณฑ์ประเมินทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 2 (nusantara)
3. เกณฑ์ประเมินทักษะการเตะตรง (lurus)
4. เกณฑ์ประเมินทักษะการเตะตรงด้วยฝ่าเท้าหรือถีบ (jejag)
5. เกณฑ์ประเมินทักษะการเตะเฉียงด้วยหน้าแข้ง (sabit)
6. เกณฑ์ประเมินทักษะการเตะตวัดหลัง (belakang)
7. เกณฑ์ประเมินทักษะการหลบอีโกสัน (egosan)
8. เกณฑ์ประเมินทักษะการหลบอีละกัน (elakan)

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัต จำนวน 8 รายการ คือ ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 1 ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 2 ทักษะการเตะตรง ทักษะการเตะตรงด้วยฝ่าเท้าหรือถีบ ทักษะการเตะเฉียงด้วยหน้าแข้ง ทักษะการเตะตวัดหลัง ทักษะการหลบอีโกสัน และทักษะการหลบอีละกัน โดยวิธีการของ Rovinelli and Hambleton โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และหาความเชื่อถือได้ด้วยวิธีการประเมิน 2 ครั้ง (test-retest) โดยเว้นระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์ กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

2. หาค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ของเกณฑ์การประเมินทักษะปันจักสีลัต จำนวน 8 รายการ คือ ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 1 ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 2 ทักษะการเตะตรง ทักษะการเตะตรงด้วยฝ่าเท้าหรือถีบ ทักษะการเตะเฉียงด้วยหน้าแข้ง ทักษะการเตะตวัดหลัง ทักษะการหลบอีโกสัน และทักษะการหลบอีละกัน จากการประเมินครั้งที่ 1 และประเมินครั้งที่ 2 ด้วยการบันทึกภาพการปฏิบัติแต่ละทักษะมาหาค่าความเชื่อถือได้ จากนั้นคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาพรวม

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1. ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 1 (nusantara)	1.00
2. ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 2 (nusantara)	1.00
3. ทักษะการเตะตรง (lurus)	1.00
4. ทักษะการเตะตรงด้วยฝ่าเท้าหรือถีบ (jejag)	1.00
5. ทักษะการเตะเฉียงด้วยหน้าแข้ง (sabit)	1.00
6. ทักษะการเตะตวัดหลัง (belakang)	1.00
7. ทักษะการหลบอีโกสัน (egosan)	0.75
8. ทักษะการหลบอีละกัน (elakan)	0.92

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างทักษะกับวัตุประสงค์ของแบบทดสอบ ทั้ง 8 รายการ ประกอบด้วย ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 1 ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 2 ทักษะการเตะตรง ทักษะการเตะตรงด้วยฝ่าเท้าหรือถีบ ทักษะการเตะเฉียงด้วยหน้าแข้ง ทักษะการเตะตวัดหลัง ทักษะการหลบอีโกสัน และทักษะการหลบอีละกัน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00, 1.00, 1.00, 1.00, 1.00, 1.00, 0.75 และ 0.92 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้ของเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัต

รายการประเมิน	ค่าความเชื่อถือได้	แปลความหมาย
1. ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 1 (nusantara)	0.87	ดี
2. ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 2 (nusantara)	0.67	ยอมรับได้
3. ทักษะการเตะตรง (lurus)	0.75	ยอมรับได้

รายการประเมิน	ค่าความเชื่อถือได้	แปลความหมาย
4. ทักษะการเตะตรงด้วยฝ่าเท้าหรือถีบ (jejag)	1.00	ดีมาก
5. ทักษะการเตะเฉียงด้วยหน้าแข้ง (sabit)	0.78	ยอมรับได้
6. ทักษะการเตะตวัดหลัง (belakang)	0.60	ยอมรับได้
7. ทักษะการหลบอีโกสัน (egosan)	0.71	ยอมรับได้
8. ทักษะการหลบอีละกัน (elakan)	0.77	ยอมรับได้

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัต มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้ทั้ง 8 รายการ คือ ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 1 ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 2 ทักษะการเตะตรง ทักษะการเตะตรงด้วยฝ่าเท้าหรือถีบ ทักษะการเตะเฉียงด้วยหน้าแข้ง ทักษะการเตะตวัดหลัง ทักษะการหลบอีโกสัน และทักษะการหลบอีละกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.87, 0.67, 0.75, 1.00, 0.78, 0.60, 0.71 และ 0.77 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 8 รายการ ได้แก่ ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 1 ทักษะการร่ายรำปาซังท่าที่ 2 ทักษะการเตะตรง ทักษะการเตะตรงด้วยฝ่าเท้าหรือถีบ ทักษะการเตะเฉียงด้วยหน้าแข้ง ทักษะการเตะตวัดหลัง ทักษะการหลบอีโกสัน และทักษะการหลบอีละกัน สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ข้อทดสอบทักษะทั้ง 8 รายการ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00, 1.00, 1.00, 1.00, 1.00, 1.00, 0.75 และ 0.92 ตามลำดับ ในการพิจารณาของ Rovinelli and Hambleton เสนอไว้ว่า ค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 หมายความว่า ข้อทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาวัดได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ แสดงให้เห็นว่าเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัต มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสามารถวัดได้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้จริง สามารถที่จะนำไปใช้ในการประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตได้ ดังนั้น แสดงว่าข้อทดสอบทุกรายการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งสอดคล้องกับ พิชิต ภูติจันทร์ (2547, หน้า 15-16) กล่าวไว้ว่า ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หมายถึง สามารถวัดเนื้อหาสาระที่ต้องการวัดได้ครบถ้วนทุกเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือวัดได้ครบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ลักษณะความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาทำให้วัดเนื้อหาได้ครบถ้วนและตรงจุดมุ่งหมายของการวัด ซึ่งสอดคล้องกับ กรรวี บุญชัย (2555, หน้า 8) ที่กล่าวว่า “ในการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในทุกข้อคำถามนั้น มีค่าเท่ากับ 1.00 หากข้อคำถาม ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 จะคัดเลือกไว้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 จะนำมาพิจารณาปรับปรุงข้อคำถามใหม่ หรือจะตัดทิ้งก็ได้ตามความเหมาะสม”

2. ค่าความเชื่อถือได้ของเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตทั้ง 8 รายการ พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.87, 0.67, 0.75, 1.00, 0.78, 0.60, 0.71 และ 0.77 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตทั้ง 8 รายการ มีความเชื่อถือได้อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ถึง

ดีมาก ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการประเมินสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Kirkendall; Grubber; & Johnson คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.90 – 1.00 แสดงว่าเกณฑ์การประเมินมีความเชื่อถือได้อยู่ในเกณฑ์ดีมาก 0.80 – 0.89 มีความเชื่อถือได้อยู่ในเกณฑ์ดี 0.60 – 0.79 มีความเชื่อถือได้อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ และ 0.00 – 0.59 มีความเชื่อถือได้อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับตารางเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Kirkendall, Grubber and Johnson (1987, หน้า 71-79 อ้างอิงจาก สมพิศ ราวีศรี, 2542, หน้า 15) ที่แสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.90-1.00 ถือว่าเกณฑ์การประเมินมีความเชื่อถือได้สูง แสดงให้เห็นว่าเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัต สามารถที่จะนำไปใช้ในการประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ เพราะเกณฑ์ประเมินดังกล่าวมีคุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ วิริยา บุญชัย (2529, หน้า 25-27) กล่าวว่าคุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดีว่าควรมีความเที่ยงตรง (validity) และมีความเชื่อถือได้ (reliability) และสอดคล้องกับพูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532, หน้า 24-28) ได้กล่าวว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นควรมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่ใช้วัดเนื้อหาได้ครบตามขอบเขตที่กำหนดไว้ และความเชื่อมั่น (reliability) หมายถึง เป็นคุณสมบัติของแบบทดสอบหรือข้อสอบเมื่อสอนไปแล้วผู้ตรวจสามารถให้คะแนนได้คงที่และแน่นอนจะใช้แบบทดสอบชุดเดิมนี้ทำการทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิมอีก ผู้เรียนจะตอบหรือทำได้เหมือนเดิม

สรุปได้ว่าเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 8 รายการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการประเมินนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 20 ได้

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ในการถ่ายทำวีดีทัศน์เพื่อใช้ประกอบการหาค่าความเชื่อถือได้ ควรให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเป็นผู้ถ่ายทำ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ภาพที่ชัดเจน และใกล้เคียงกับการทดสอบจริงมากที่สุด

2. ในการถ่ายทำวีดีทัศน์เพื่อใช้ประกอบการหาค่าความเชื่อถือได้ ควรมีการติดตั้งกล้องสำรองเพื่อใช้ในการถ่ายทำอย่างน้อย 2 ตัว ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาปันจักสีลัตสำหรับนักเรียนระดับอื่น ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2. ควรมีการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาประเภทอื่น ๆ เพื่อยกระดับมาตรฐานการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของโรงเรียนและการศึกษาของไทยในภาพรวม

เอกสารอ้างอิง

กรรวี บุญชัย. 2555. *การวัดเพื่อการประเมินผลทางพลศึกษา.* ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

_____. 2562. *การวัดเพื่อการประเมินผลทางพลศึกษา.* คณะศึกษาศาสตร์. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

นาคิน คำศรี. 2547. *การสร้างแบบทดสอบทักษะปันจักสีลัต สำหรับนักกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พูนศักดิ์ ประถมบุตร. 2532. *การทดสอบและการประเมินผลทางพลศึกษา.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

พิชิต ภูติจันทร์. 2547. *การทดสอบและการประเมินผลทางพลศึกษา.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วิริยา บุญชัย. 2529. *การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สมพิศ ราวีศรี. 2542. *การสร้างแบบประเมินค่าทักษะว่ายน้ำ ระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2559. *โครงการสานฝันการกีฬาสู่ระบบการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้.* สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2559, สืบค้นจาก https://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view_student.php?SchoolID=1095440214&AreaCODE=101715.

อับดุลเล๊าะ มะหลี. 2560. *การวิเคราะห์การใช้ทักษะกีฬาปันจักสีลัตในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ (พ.ศ. 2550-2556).* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.